

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 14 februari 2006

Mål nr

Ö 4330-05

SÖKANDE OCH KLAGANDE

HÖ

Ombud: ÖI

MOTPART

AK Hansa AB, 556631-8712

753 83 Uppsala

Ombud: LE

SAKEN

Resning och klagan över domvilla

TIDIGARE AVGÖRANDE

Svea hovrätts beslut den 23 juni 2005 i mål Ö 4559-05 och Högsta domstolens beslut den 8 september 2005 i mål Ö 2973-05

_____

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår HÖs klagan över domvilla.

Högsta domstolen beviljar resning i Svea hovrätts ärende Ö 4559-05 och förordnar att ärendet åter skall tas upp i hovrätten.

Högsta domstolens inhibitionsbeslut skall bestå.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN M.M.

Kronofogdemyndigheten i Stockholm meddelade den 20 augusti 1998, efter ansökan om betalningsföreläggande, utslag i ett mål mellan Hoist Kredit Aktiebolag och HÖ. Utslaget vann laga kraft.

HÖ yrkade vid Svea hovrätt att utslaget skulle undanröjas på grund av domvilla eftersom han inte delgivits betalningsföreläggandet. I beslut den 23 juni 2005 avslog hovrätten hans klagan över domvilla. Högsta domstolen fann i beslut den 8 september 2005 inte skäl att meddela prövningstillstånd i ärendet.

HÖ har ansökt om resning och klagat över domvilla beträffande Svea hovrätts beslut den 23 juni 2005. Han har också klagat över domvilla beträffande Högsta domstolens beslut den 8 september 2005.

Högsta domstolen förordnade i beslut den 22 november 2005, till dess annat föreskrivs, att vidare åtgärder för verkställighet av kronofogdemyndighetens utslag inte får ske.

AK Hansa AB, som övertagit Hoist Kredit Aktiebolags talan, har motsatt sig resning och undanröjande på grund av domvilla.

SKÄL

Som grund för sitt påstående att domvilla förekommit i hovrätten har HÖ anfört att hovrätten inte beredde honom tillfälle att yttra sig över handlingar som hovrätten hade inhämtat från kronofogdemyndigheten samt att hovrätten inte beredde honom tillfälle att åberopa bevisning.

Av vad HÖ anförde i sin klagoskrift till hovrätten framgick att han kände till innehållet i kronofogdemyndighetens utslag och dagboksblad, som var de enda handlingar hovrätten hade infordrat. I hans inlägga fanns ingenting som tydde på att han avsåg att åberopa bevisning. Hovrätten saknade då anledning att bereda HÖ tillfälle att yttra sig över handlingarna eller att åberopa bevisning. HÖ har alltså inte visat att det har förekommit domvilla i hovrätten.

HÖs påstående om domvilla i Högsta domstolen har sin grund i att han den 5 september 2005 begärde förnyat anstånd, att Högsta domstolen i en skrivelse till honom den 6 september 2005 förklarade att frågan om anstånd skulle komma att avgöras vid föredragning i Högsta domstolen samt att Högsta domstolen den 8 september 2005 dels avsåg hans begäran om anstånd, dels inte fann skäl att meddela prövningstillstånd. HÖ har gjort gällande att Högsta domstolen brustit i sin serviceskyldighet då domstolen inte berett honom tillfälle att svara på domstolens underrättelse den 6 september 2005.

Särskilt med hänsyn till de omständigheter som HÖ åberopade till stöd för sin begäran om anstånd och som berörs närmare i det följande kan det visserligen sägas att Högsta domstolen avgjorde ärendet väl snabbt efter det att domstolen skickat honom skrivelsen den 6 september 2005. Det är dock inte fråga om ett sådant rättegångsfel som utgör domvilla.

Emellertid har HÖ också ansökt om resning i hovrättens ärende om domvilla. Han har givit in kopior av hotellnotor och en handling från polisen i Senegal till styrkande av att han vistades i Senegal under tiden juli – september 1998 och således inte kunnat bli delgiven i Sverige den 5 augusti 1998 så som anges i kronofogdemyndighetens utslag.

I rättsfallet NJA 1986 s. 666 fastslog Högsta domstolen att resning kan komma i fråga beträffande beslut om avslag på en tidigare resningsansökan, om åtgärden fyller en praktisk funktion. På motsvarande sätt får det anses vara möjligt att få resning i ett ärende om domvilla. I förevarande fall har HÖ intresse av resning i det tidigare domvilloärendet, eftersom tiden för att på nytt klaga över domvilla avseende kronofogdemyndighetens utslag har gått ut.

Enligt 58 kap. 1 § första stycket 3 rättegångsbalken får resning beviljas, om sökanden åberopar en omständighet eller ett bevis som inte tidigare har förebringats och dess förebringande sannolikt skulle ha lett till en annan utgång. Bland de handlingar som HÖ har givit in i Högsta domstolen finns ett kvitto, enligt vilket HÖ har betalat för en hotellvistelse i Dakar, Senegal, under tiden den 31 juli – den 17 augusti 1998. Med hänsyn till detta kvitto och annan utredning som HÖ åberopat får det anses sannolikt att HÖ inte befann sig i Sverige den 5 augusti 1998, då han enligt kronofogde-

myndighetens handlingar skulle ha delgivits föreläggandet i målet om betalningsföreläggande genom bud. Förutsättningar för resning enligt det nyssnämnda lagrummet får därmed anses vara för handen.

För att resning skall få beviljas måste emellertid enligt den nämnda paragrafens andra stycke sökanden även göra sannolikt att han inte vid den rätt som meddelat avgörandet eller genom fullföljd från denna kunnat åberopa omständigheten eller beviset eller att han eljest haft giltig ursäkt att inte göra det.

HÖ åberopade inte de aktuella handlingarna i domvilloärendet i hovrätten. Däremot förklarade han i sin inlaga till Högsta domstolen den 5 september 2005 att han hade hittat handlingar som han trott vara förlorade och som visade att han varit utomlands från juli till september 1998. Han angav också att han inte hade lyckats få kontakt med sin advokat och att ett annat ombud som han tidigare hade anlitat hade drabbats av sjukdom. Han anhöll om förlängt anstånd för att kontakta en ny advokat och ombesörja översättning av de utländska handlingarna.

I 56 kap. rättegångsbalken, som enligt 59 kap. 3 § samma balk skall tillämpas i fråga om klagan över domvilla, föreskrivs inga begränsningar i möjligheten att åberopa nya omständigheter och bevis i Högsta domstolen. HÖ skulle i och för sig också ha haft möjlighet att ge in de aktuella handlingarna till Högsta domstolen före domstolens beslut i frågan om prövningstillstånd, i vart fall i samband med att han den 5 september 2005 begärde förnyat anstånd. Emellertid måste beaktas att han i det läget enligt vad han uppgivit tillfälligt saknade ombud. Med hänsyn härtill och till att HÖ genom Högsta domstolens beslut att avslå hans begäran om anstånd och

att inte meddela prövningstillstånd härefter hindrades från att åberopa de nya bevisen i domvilloärendet får han anses ha haft giltig ursäkt att inte göra det (jfr Fitger, Rättegångsbalken s. 58:26).

På grund av det anförda skall resning beviljas och domvilloärendet på nytt tas upp i hovrätten.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Regner, Blomstrand, Lundius
(referent, skiljaktig) och Skarhed (skiljaktig)
Föredragande revisionssekreterare: Riberdahl

HÖGSTA DOMSTOLEN

Bilaga till
PROTOKOLL
2006-02-07Mål nr
Ö 4330-05

Referenten, justitierådet Lundius och justitierådet Skarhed är skiljaktiga på sätt framgår av följande yttrande:

”Vi instämmer med majoriteten t.o.m. det stycke i skälen som slutar ”eller genom fullföljd från denna kunnat åberopa omständigheten eller beviset eller att han eljest haft giltig ursäkt att inte göra det”.

Därefter anför vi följande:

HÖ har själv disponerat över möjligheterna att framskaffa den bevisning som nu åberopas i resningsärendet. Han måste redan när han klagade över domvilla i hovrätten ha förstått betydelsen av denna bevisning för frågan om delgivning. HÖ har i den tidigare extraordinära processen först i samband med sitt överklagande till Högsta domstolen av hovrättens avslag på hans besvär över domvilla nämnt att han hittat handlingar som han trodde var förlorade och som skulle utvisa att han var utomlands vid delgivningstidpunkten, men han har inte gett in dem. HÖ kan inte anses ha gjort sannolikt att han inte i det tidigare domvilloärendet, vare sig i hovrätten eller i Högsta domstolen, kunnat åberopa det nu ingivna kvittot eller att han eljest haft giltig ursäkt att inte göra det. Hans ansökan om resning skall därför avslås.”